

ת"פ (באר שבע) 68432-11-18 - מדינת ישראל נ' פלונית

ת"פ (באר-שבע) 68432-11-18 - מדינת ישראל נ' פלונית/שלום באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 68432-11-18

מדינת ישראל

נגד

פלונית

ע"י ב"כ עו"ד רעות אוליאל

בית משפט השלום בבאר-שבע

[07.07.2025]

כבוד השופט איתן אמנו

גזר דין

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה, במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב האישום, בביצוע עבירה של גניבת כרטיס חיוב, לפי סעיף 16(א) לחוק כרטיסי חיוב תשמ"ו-1986, ובעבירה של הונאה בכרטיס חיוב לפי סעיף 17 רישא לחוק הנ"ל.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן [כא/2], בתאריך 1.2.2018 בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, הגיעה הנאשמת לביתו של מה משה טובאל (להלן: "המתלונן" דרך חברת ניקיון "X", ברח' ..., אשדוד (להלן: "הדירה"). בהמשך לכך, גנבה הנאשמת מתוך ביתו של המתלונן כסף מזומן בסכום מדויק שאינו ידוע למאשימה, מטען של טלפון נייד וכרטיס אשראי (להלן: "כרטיס החיוב"), בכך שנטלה ונשאה אותם ללא הסכמת המתלונן.
3. בהמשך לכך, השתמשה הנאשמת בכרטיס החיוב בכוונה להונות, בכך שביצעה רכישות שונות באמצעותו בסך של כ- 2,894 ₪. הנאשמת השיבה לחלק מהחנויות את הרכישות שביצעה באמצעות הכרטיס.
4. ביום 17.7.2022, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשמת תודה בעובדות כתב האישום ותורשע בו, וכן תצרך את ת"פ 13373-10-21 בנוסחו המתוקן. כן הוסכם כי הנאשמת תישלח לתסקיר שירות המבחן, אשר יבחן בין היתר את שאלת הארכת המאסר המותנה העומד ותלוי כנגדה בת"פ 11220-11-15 והצדדים ישוב ויידברו לאחר קבלת התסקיר.
5. ביום 6.1.2025 הודיעה המאשימה על חזרה מכתב האישום בת"פ שצורף, נוכח כך שהעבירה אשר יוחסה לנאשמת - שוטטת, לפי סעיף 216א(5) לחוק העונשין - נמחקה מספר החוקים, ובהתאם הורה בית מהשפט על ביטול הרשעת הנאשמת וביטול כתב האישום נשוא ת"פ 13373-10-21.

6. במסגרת הדיון שהתקיים היום (7.7.2025), הודיעו הצדדים כי הגיעו להסכמה לפיה יוגש כתב אישום מתוקן. תסקירי שירות המבחן:
7. מתסקיר שירות המבחן מיום 17.11.2021, עולה כי הנאשמת מוכרת לשירות המבחן ממידע קודם המצוי בשירותם, והינה ילידת 1994, רווקה ואם לתאומים אשר הוצאו מחזקתה והועברו לאומנה משפחתית של הוריה. הנאשמת, מתגוררת בדירה שכורה בבאר שבע, אינה עובדת ומתקיימת מקצבת נכות על רקע נפשי. לדברי הנאשמת, הקשר עם בני משפחתה אינו יציב ולאורך השנים התאפיין בקונפליקטים ואלימות כלפיה, בין היתר על רקע אורח חייה.
8. לדברי הנאשמת, הינה אם יחידינית כאשר אבי הילדים אינו מעורב בחייהם, וילידה הוצאו מחזקתה לאור נסיגה בתפקודה. כן ציינה כי ילידה נולדו טרם המועד הצפוי ומתמודדים עם קשיים התפתחותיים וצרכים מיוחדת, וכי מתראה עימם במסגרת מרכז קשר.
9. הנאשמת סיימה 10 שנות לימוד ללא תעודת בגרות, התקשתה להשתלב במסגרות לימודיות, וחברה לקבוצות שוליים כאשר בתור נערה לאור הימצאותה במצבי סיכון, הוכרה כ'קטינה נזקקת', טופלה על ידי גורמי הרווחה, ושהתה במסגרות טיפוליות, כאשר בשנת 2012 אושפזה במחלקה פסיכיאטרית על רקע איומי אובדנות.
10. הנאשמת מאובחנת כמתמודדת עם הפרעת אישיות גבולית, זאת לצד אירועים טראומטיים שחוותה במהלך חייה. כן עולה כי בשנים האחרונות לאור היעדר קורת גג, השתלבה במסגרות חירום וקיבלה תמיכה מגורמי הרווחה, כן פעלה למיצוי זכויותיה הוכרה כבעלת נכות נפשית ופעלה למיצוי זכותה לסל שיקום. נכון למועד התסקיר עלה כי הנאשמת התגוררה באופן עצמאי וקיבלה שירותי תמיכה ושיקום במסגרת סל שיקום. לדבריה של הנאשמת, מתקשה לשמור על עבודה קרובה לאורך זמן ועובדת בעבודות מזדמנות.
11. ממידע שהתקבל אודותיה מהעו"ס המטפלת, עלה כי הנאשמת מוגדרת בעלת תחלואה כפולה, התמכרות ובריאות הנפש, מקבלת ליווי עו"ס ובקרוב תשולב כמדריכת שיקום.
12. ביחס לשימוש בחומרים ממכרים, לדבריה התנסתה באופן מצומצם בסמים ו/או אלכוהול. מסרה כי לא זקוקה לסיוע וטיפול בתחום ההתמכרויות, אם כי ממידע המצוי בידי שירות המבחן עלה כי מאז 2018 נערכו עם הנאשמת מספר ניסיונות טיפול אשר לא צלחו, תוך שהנאשמת שולבה בהוסטל, בדירת חירום ובפרויקט טיפולי נוסף על רקע שימוש חוזר באלכוהול וסמי רחוב, כן עולה כי בחודש ינואר 2020 שולבה בקהילה טיפולית 'רוח מדבר'. כאשר נשאלה הפער בין שילוביה במסגרות הטיפול השונות לבין השימוש בסמים, תיארה כי השתלבה במסגרות אלו לאור הצורך בקורת גג ולא לאור נזקקות טיפולית.
13. מרישומה הפלילי של הנאשמת עולה כי לחובתה הרשעות קודמות מהשנים 2010-2015, בעבירות גניבה בידי עובד, אלימות, הפרת הוראה חוקית, עבירות רכוש, הסגת גבול, קבלת דבר במרמה בגין מעשיה נידונה לעונשים שונים.
14. נוכח התרשמות שירות המבחן כי הנאשמת אינה מכירה בעומקן של הבעיות המלוות אותה ואשר עומדות בבסיס מעורבותה החוזרת בפלילים, זאת לצד הבעת חוסר מוטיבציה לשילוב טיפול בפן התמכרותי, אשר הכרחי לצורך צמצום הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק, שירות המבחן לא בא בהמלצה לשילובה בבית המשפט הקהילתי.

15. מתסקיר שירות המבחן מיום 14.12.2024, עלה כי הנאשמת נמצאת בהריון, כאשר ילידה התאומים מתמודדים עם שיתוק מוחין ואוטיזם. שירות המבחן מתאר כי הנאשמת גילתה חשדנות וחוסר אמון בקשר עם שירות המבחן, כאשר הגיבה פעמים רבות בתוקפנות כלפיהם. התנהלות אשר באה לידי ביטוי גם בקשייה במסירת מסמכים הנוגעים למצב הנפשי.
16. בהתייחסה לקשריה החברתיים, הנאשמת שיתפה כי בעברה הייתה מתרועעת עם חברה שולית ובעבר ניהלה קשר זוגי עם אדם אשר משויך לחברה שולית, והוא שימש עבורה גורם תמיכה משמעותי בחייה, אך זה נרצח לאחר מספר שנים, אירוע אותו חוותה כטראומטי. לדבריה, כיום אין לה חברים, וקשריה עם חברה נורמטיבית נותקו לאור התנהלותה במהלך השנים. כמו כן, הנאשמת אובחנה בשנת 2021 עם עודף משקל, וכן התפרצה אצלה מחלת עור (אך לא הציגה מסמכים לכך, בפני שירות המבחן).
17. ביחס למצב הנפשי, עולה כי מתמודדת עם הפרעה פסיכונורוטיות, ומקבלת קצבה מטעם המוסד לביטוח לאומי בגין נכות נפשית. בעברה קיבלה סל שיקום ולוותה על ידי עו"ס אשר סייעה לה לשקם את חייה עוד הוסיפה כי לוותה על ידי פסיכיאטר, וכאשר הרגישה מאוזנת הפסיקה הליווי, סל השיקום הטיפול התרופתי. כן תארה ניסיון אובדני ובעקבות כך אושפזה במוסד פסיכיאטרי.
18. בשיחה עימה שירות המבחן התרשם כי הנאשמת הייתה מוצפת, התקשתה לשים גבול והגיבה באופן בלתי מותאם בחלק מהשיחה, כן התרשמותם ממצבי רוח משתפים כאשר לא הייתה מוכנה לשוחח על נושאים מסוימים, כאשר התבקשה להציג מסמכים אודות מצבה הנפשי, כעסה על כך שנתבקשה להציג מסמכים בנדון וטענה כי איננה סובלת מהפרעה נפשית - משכך אין בידי שירות המבחן מידע עדכני אודות מצבה.
19. בדבר מצבה הכלכלי עלה כי לאורך חייה התמודדה עם חוסר יציבות כלכלית בין היתר לאור מצבה הנפשי, ולאחר טיפול שקיבלה כאמור במסגרת סל שיקום, שיקמה את חייה והחלה לנהל עסק עצמאי בתחום הניקיון, כאשר שיתפה כי יש לה חובות בסך של כ-5,500 והיא פועלת להסדרתם.
20. הנאשמת, שבה ושללה בעיית התמכרות לסמים ואלכוהול. לדבריה, הצליחה לייצב את חייה ואת מצבה הכלכלי והנפשי ולכן איננה נזקקת לטיפול.
21. בהתייחסותה לעבירה נשוא כתב האישום, הנאשמת הודתה במעשיה אך לקחה אחריות חלקית והשליכה חלק מהאחריות על גורמים חיצוניים לה. לדבריה, במסגרת עבודתה בחברת "X" נשלחה למתלונן לסייע לו בניקיון הבית, ועל רקע קשיים כלכליים וחוסר יציבות בתחום הדיור ביצעה המיוחס לה. בהתייחסה לעבירה הפנתה לחוסר האחריות מצד המתלוננים להשאיר אדם זר בביתם והשליכה האחריות עליהם, תוך שהוסיפה כי כיום מנהלת אורח חיים נורמטיבי ותקין, וכי אין לה צורך בביצוע העבירות כיום.
22. שירות המבחן התרשם כי העבירה בוצעה על רקע הפנמה של דפוסי התנהגות עוברי חוק בעקבות קשר עם חברה שולית מגיל צעיר, קושי בקבלת גורמי סמכות זאת לצד התייחסות מקלה בנוגע לחוק וקושי בלקיחת אחריות מלאה למעשים, אשר מתקשה ליתן אמון באחר ולהסתייע באחר במצבי מצוקה זאת לצד העדר רשת תמיכה בחייה. כן התרשמותם מקושי בוויסות דחפים אשר עלול להוביל לעיתים לנהוג בתוקפנות כלפי האחר - כעולה בין היתר מהתנהלותה בפני שירות המבחן, לצד היעדר התמדה בתהליכי טיפול - כל אלו מהווים גורמי סיכון להישנות התנהגות חוזרת. כאשר למול זאת שירות המבחן התרשם מהמוטיבציה של הנאשמת לניהול אורח חיים נורמטיבי, ומאמציה לייצב את מצבה הכלכלי אשר מהווים גורמי סיכוי להימנעות מהתנהגות עוברת חוק.

23. בסופו של יום, על אף התרשמות שירות המבחן מזקקות טיפוליות, לאור חוסר המוטיבציה אשר ביטאה הנאשמת בשילובה בטיפול, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית. באשר להמלצה העונשית, לאור עברה הפלילי, התנהגותה התוקפנית למול שירות המבחן, לצד נטילת אחריות חלקית והשלכת חלק מהאחריות על גורמים חיצוניים לצד נטייתה לפעול באופן פזיז במצבי לחץ שירות המבחן בא בהמלצה לענישה מוחשית, ונמנע מהמלצה להארכת המאסר המותנה.
24. מתסקיר שירות המבחן מיום 18.7.23, במהלך תקופת הדחייה, עלה כי הנאשמת ילדה והתינוקת נלקחה מחזקתה, תוך שלדבריה, נמצאת בהליך למול הרווחה לצורך החזרתה לחזקתה. כן תיארה כי סגרה את העסק לניקיון שהייתה בבעלותה, ועברה לאילת ומחפשת עבודה בתחום המלונאות וביקשה סיוע במציאת דיור קבוע באילת. שירות המבחן התרשם כי הנאשמת מודעת לחומרת מעשה העבירה אשר בוצע מתוך מצוקה כלכלית ונפשית עימה התמודדה באותה העת.
25. בשיחה שנערכה עימה, הביעה הנאשמת נכונות לבחון ולשתף פעולה עם גורמי הטיפול לצורך עריכת שינוי בחייה ודפוסי התנהגותה. בנסיבות אלו, המלצתם לדחייה קצרה לצורך בחינת שילובה בטיפול.
26. מתסקיר שירות המבחן מיום 10.12.2023, עלה כי החל מחודש 02/23 הנאשמת טופלה במסגרת היחידה לשירותים חברתיים באשקלון כאשר במסגרת הקשר עימם הייתה במעקב פסיכיאטרי, והומלץ על טיפול תרופתי, אך הנאשמת סירבה לקבלו. בהמשך, בחודש 07/23 הנאשמת עברה להתגורר באילת, תוך שניסיונות לשלבה בהליך טיפול באילת, וניסיונות ליצור עימה קשר, בין היתר לצורך קידום פגישותיה עם בתה לא צלחו.
27. בסופו של דבר לאור הקשיים עליהם עמד שירות המבחן בתסקירים קודמים, קושי ליצור קשר יציב ורציף עם שירות המבחן והעדר יציבות בחייה, התמודדות הנאשמת עם אי סדר ובלבול אשר משפיע על התנהגותה ובחירותיה והתנהלותה מול גורמי ממסד שונים, התרשמותם שירות המבחן כי המוטיבציה אשר מגלה הנאשמת להשתלב בטיפול נובעת ממקור חיצוני בלבד, וחרף הצהרותיה הינה נעדרת כוחות להתגייס להליך טיפול, משכך שבו ונמנעו מהמלצה טיפולית-שיקומית, ונמנעו מלבוא בהמלצה להארכת המאסר המותנה.
28. מתסקירי שירות המבחן מיום 20.3.24 ו-14.4.24, עלה כי על אף מספר הזדמנויות שניתנו לנאשמת, הנאשמת התקשתה לשתף פעולה עימם. כאשר ביום 9.4.24, הנאשמת התייצבה לפגישה אליה זומנה, מסרה כי עברה להתגורר בבאר שבע, שבה ותיארה כי הינה אם לשלושה ילדים, תאומים בני שבע בעלי צרכים מיוחדים ותינוקת בת כשנה וחודשיים. כן עלה כי הנאשמת התקשתה להציג המסמכים להם נדרשה אודות מצבה הנפשי, אך הביעה המחויבות לפעול לקידום האמור. לצד זאת עולה כי הנאשמת סירבה למסור בדיקות שתן, ולדבריה באם תשתלב בטיפול הדבר יהווה ענישה עברה ולכן התנגדה לכך.

29. בסופו של דבר, שירות המבחן התרשם כי קשייה של הנאשמת בשיתוף הפעולה יכול ונובעים מקשיי אמון וחוסר ביטחון באדם אשר עומד מולה, זאת לצד הבעיות הרבות עימן מתמודדת, כאמור לעיל. בנסיבות אלו, ולאור התרשמותם מנזקקות טיפולית אשר תהווה עבורה סביבה תומכת מכילה ומכוונת, לאור הבעת מחויבת ראשונית, שירות המבחן עתר לדחייה נוספת ואחרונה, ולפנים משורת הדין. חרף האמור, מהתסקיר אשר הוגש ביום 1.7.24, עלה כי ניסיונות רבים לגייס הנאשמת לטיפול על ידי קציני מבחן שונים לא צלחו, כאשר האמור נובע להתרשמות שירות המבחן מחוסר יציבות בכלל מישורי חייה של הנאשמת, כאשר לצד זאת התרשמותם מהעדר כוונה אמיתית מצד הנאשמת לשיקומה האישי, המשפחתי והתעסוקתי, זאת בשילוב העדר לקיחת אחריות למעשיה וחוסר יכולת הכרה ובחינת דפוסי המכשילים בשילוב אמירתה כי "לא נבהלת מריצוי מאסר בין כותלי הכלא", הוביל את שירות המבחן, לבוא בהמלצה להטלת ענישה מוחשית אשר תבהיר לנאשמת חומרת מעשיה.
30. מחוות דעת מטעם הפסיכיאטר המחוזי, מיום 6.11.2024, עולה כי ביום 4.7.2024, אושפזה הנאשמת באופן כפוי, ושחוררה ביום 21.7.24. מחוות הדעת עולה כי הנאשמת מוכרת למערכת בריאות הנפש מאז שנת 2012 ואובחנה כלוקה בהפרעה של מעורבות של התנהגות ושל רגשות לא מסווגת, בהמשך התגבשה אבחנה של מחלה סכיזו אפקטיבית, עברה 3 אשפוזים, כולל בכפיה.
31. מסיכום ממצאי הבדיקה הקלינית עלה כי הנאשמת לוקה במחלה סכיזו אפקטיבית, משתמשת לרעה באלכוהול, בעלת קווי אישיות אנטי סוציאלית, כיום לא שרויה במצב פסיכוי ולפיכך כשירה לעמוד לדין. ביחס לאחריותה למעשים, נמצא כי אובחנה כלוקה במחלת נפש 4 שנים לאחר ביצוע העבירות המיוחסות לה, ונמצאה אחראית למעשיה.
32. מחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 4.5.23, עלה כי נוכח תוקפנותה לשאלותיה של קצינת האבחון וההשמה, ולצד קושיה ליתן הסכמה מלאה לביצוע עבודות שירות נוכח קושי על רקע לידתה, לא נמצא לנאשמת מקום להשמה בעבודות שירות.
- טענות הצדדים:
33. המאשימה בטיעוניה לעונש, עמדה על מידת הפגיעה בערכים המוגנים, תוך שהפנתה לכך שמדובר בעבירות שנעברו בשנת 2018, אשר בוצעו במסגרת עבדותה של הנאשמת מטעם חברת ניקיון בביתו של המתלונן ולשם השגת רווח כלכלי. כן הפנתה לפגיעה בקניין של המתלונן כמו גם לפגיעה במערכת האשראי. המאשימה הפנתה לכך שבמקרים רגילים המאשימה עותרת בעבירות מסוג זה למתחם הנע בין מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשים, לצד ענישה נלווית, תוך שהדגישה כי במקרה דנן, הם ערים לכך שמדובר בנאשמת בעל רקע נפשי קשה, אשר תסקירי שירות המבחן מפרטים אודות קורות חייה.
34. הפנתה לכך שהנאשמת הודתה במיוחס לה, לצד זאת הפנתה לעברה הפלילי של הנאשמת [ת/1] הכולל הרשעות קודמות, כאשר לחובתה מאסר מותנה מת"פ 11220-11-15 [ת/2].
35. כן הפנתה לעולה מתסקירי שירות המבחן, לסקירת חייה של הנאשמת, לניסיונות לשתפה בהליכי טיפול, אשר לא צלחו, אך לאור נסיבותיה של הנאשמת, ועל אף עברה הפלילי, עתרה לרף התחתון של המתחם תוך הפעלת המאסר המותנה כך שיושטו על הנאשמת 5 חודשי מאסר, לצד מאסר מותנה, פיצוי, הפעלת התחייבות מת"פ 11220-11-15 וחתימה על התחייבות. בסיפא לטיעוניה, הפנתה המאשימה כי נוכח אופיו החריג של המקרה, הביעה נכונות לבחון ענישה מקלה יותר לו הנאשמת הייתה עושה כברת דרך טיפולית, ואולם הם ערים לנסיבות והנתונים שהובאו במסגרת הדיון על ידי באת כוחה של הנאשמת, הנוגעים למאמציה בשיתוף פעולה עם עוסית במסגרת הליך סל השיקום.

36. ב"כ הנאשמת, הפנתה לנסיבותיה האישיות של הנאשמת, להיותה אם יחידנית ל-3 ילדים, אשר שניים מילדיה בעלי צרכים מיוחדים. הפנתה לכך שמדובר בעבירות משנת 2018, כן הפנתה לתסקירי שירות המבחן אשר סוקרים את קשיי התקשורת עם הנאשמת, אם כי הפנתה לכך שחוותה אירוע משברי, כאשר מהמסמכים הפסיכיאטריים עולה כי לא אובחנה כראוי ולמעשה הנאשמת סובלת מהפרעה סכיזו אפקטיבית, ומאז שחרורה מהאשפוז היא תחת מעקב וטיפול. בנסיבות אלו עתרה הסנגורית להעניק משקל משמעותי לחוסר האבחון וקבלת טיפול מתאים, מה אשר השפיע על התנהלותה מול שירות המבחן.
37. הפנתה לכך שהנאשמת משולבת בפגישות עם סטודנטית לעבודה סוציאלית במחלקת שיקום בסנגוריה הציבורית, והמטרה להכין את הנאשמת לקבלת סל שיקום. במסגרת הליך זה ניכר שיתף הפעולה של הנאשמת וניכר הרצון להיעזר ולבנות מסגרת תומכת. עוד הפנתה לכך שלא נשקפת מסוכנות מהנאשמת לאחרים או לעצמה, וכי משיחה שערכה הסנגורית עם עו"ס בריאות הנפש עולה כי מצבה של הנאשמת מוגדר דחוף ויעשו מאמצים לשלבה בוועדה הקרובה ביותר.
38. כן הפנתה הסנגורית לכך שבנסיבות ביצוע העבירה, בשים לב להיקף העבירה, העובדה כי הנאשמת אף השיבה חלק מהרכישות שביצעה, כמו כן, בשים לב לרקע לביצוע העבירות ונסיבותיה האישיות, על מתחם עונש לנוע בין מאסר מותנה עד מספר חודשי מאסר בעבודות שירות.
39. הפנתה לכך שמאז מערובתה של הנאשמת בתיק דנא, ועל אף קשייה הרבים של הנאשמת זו לא שבה להסתבך בפלילים. הפנתה לחלוף הזמן, לנסיבות חייה המורכבות של הנאשמת, וכן הפנתה למצבה הנפשי של הנאשמת ולאבחנותיה כעולה מחוות דעת הפסיכיאטר המחוזי, כן הפנתה לכך שהנאשמת התחילה לשקם את חייה, סידרה את עניינה הכלכליים, פנתה לטיפול וכיום הינה מאוזנת נפשית, ובנסיבות אלו עתרה למקם את הנאשמת בתחתית המתחם ולהורות על הארכת המאסר מותנה, ועתרה להימנע מהשתת פיצוי.
40. כמו כן, הסנגורית הגישה אסופת פסיקה, ומסמך ליווי מטעם הסטודנטית לעבודה סוציאלית אשר מלווה את הנאשמת [נ/1] וכן סיכום עדכני מהרופא.
41. הנאשמת, בדבריה לעונש, הביעה צער וחרטה על מעשיה, טענה שהיא עלתה על דרך חדשה, וכי היא מעוניינת לשקם את חייה, מטופלת במסגרת המחלקה לבריאות הנפש.
- דין והכרעה:
42. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), המוסדר תחת הוראות סעיף 40 ג(א) לחוק העונשין, נקבע כי בעת קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערכים המוגנים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. משהצדדים לא הגיעו להסדר עונשי, שומה על בית המשפט לערוך איזון ולהביא בחשבון את מכלול השיקולים שנקבעו בחוק ובפסיקה בעת קביעת מתחם העונש ההולם.

43. יש לציין כי, העיקרון שמנחה את בית המשפט בעת קביעת מתחם העונש (בהתאם להוראות סעיף 40ב לחוק העונשין) הינו הלימה בין חומרת מעשה העבירה בנסיבות אותו מקרה ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג העונש ומידת העונש המוטל עליו.
44. בעת קביעת מתחם העונש ההולם, יש לעמוד תחילה על הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה ממעשי הנאשמת, וכן על מידת הפגיעה שארעה בערכים אלו.
45. הערכים המוגנים - באשר לעבירה של גניבת כרטיס חיוב והונאה בכרטיס חיוב, הרי שמעבר לפגיעה בערכים המוגנים הנוגעים לזכות הקניין של בעל הרכוש, יש בכך בכדי לפגוע בערכים המוגנים הנוגעים להבטחת המסחר התקין, מקום בו ריבוי הונאות בכרטיסי חיוב עשוי להקשות על היכולת להשתמש בהם ככלי נפוץ לביצוע פעולות כלכליות שוטפות, במיוחד מקום בו המדינה מנסה לצמצם באמצעות חקיקה את השימוש במזומנים על ידי האזרחים, ועבירות אלו עלולות לפגוע במידת האמון של האזרחים ורצונם להמשיך ולהשתמש בכרטיסי אשראי.
46. ברע"פ 1708/08 מרדכי לוי נ' מדינת ישראל (21.2.08) עמד בית המשפט העליון על הצורך בהחמרת מדיניות הענישה בעבירות רכוש באומרו: "בית המשפט המחוזי צדק גם צדק משהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירת התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו - אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטרוריה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם...".
47. בעפ"ג 16560-09-19 אבישי כהן נ' מדינת ישראל (נבו, 22.1.2020), עמד בית המשפט המחוזי בבאר שבע, על חומרת מעשי ההונאה באמצעות כרטיסי אשראי, והחשיבות שבשמירה על פעילות עסקית תקינה במשק: "כרטיסי האשראי הם אמצעי התשלום הנפוץ ביותר, באמצעותם מתבצעים רוב העסקאות. עשיית שימוש בהם למעשי מרמה, פוגעת בכלי תשלום מרכזי, מערערת את אמון המשתמשים בכרטיסי האשראי, גורמת נזקים לחברות האשראי, לסוחרים, לאנשים שפרטיהם הוכנסו לכרטיסים המזויפים (גם אם בסופו של דבר הם יכולים לקבל פיצוי מחברת האשראי) ולציבור בכלל, ויש להתייחס אליה בחומרה רבה."
48. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הוענק משקל לכך שבמסגרת עבודתה של הנאשמת, דרך חברת ניקיון "X", הגיעה הנאשמת ביום 1.2.2018 לדירתו של המתלונן, ומתוך דירתו גנבה הנאשמת מטען של טלפון נייד, כסף מזומן בסכום שאינו ידוע למאשימה, וכרטיס אשראי ללא הסכמת המתלונן. בהמשך לכך, השתמשה הנאשמת בכרטיס החיוב בכוונה להונות, תוך שביצעה רכישות בחנויות שונות, ובסך כולל של כ-2,894 ₪. לצד זאת, הוענק משקל לכך שהנאשמת השיבה לחלק מהחנויות את הרכישות שביצעה באמצעות כרטיס החיוב. כמו כן, לא עולה אינדיקציה לכך שמדובר במעשים שקדמו להם תכנון או תחכום רב.
49. בהקשר זה, בית המשפט ער לעולה מתסקירי שירות המבחן כי ברקע לביצוע העבירה, הנאשמת תיארה כי הייתה נתונה בקשיים כלכליים ועל רקע האמור בוצעה העבירה, נתון המתכתב עם הוראות סעיף 40ט(5) לחוק העונשין. כאשר לצד זאת, התרשמות שירות המבחן כי הנאשמת מתמודדת עם חוסר יציבות וקשיים בכל מישורי חייה, בריאותי, נפשי, תעסוקתי ומשפחתי.

50. הנזק שצפוי היה להיגרם מביצוע העבירות - הנאשמת גרמה לנזק כלכלי לקורבן העבירה ולחברת האשראי בסך של כ-2,894 ₪, אם כי בכתב האישום המתוקן צוין כי הנאשמת השיבה לחלק מהחנניות את הרכישות שביצעה באמצעות כרטיס האשראי. כמו כן, במעשיה גרמה הנאשמת לנזקים עקיפים, לחברת האשראי ולפגיעה בערכי השמירה על יעילות כלכלית תקינה במשק מקום בו כרטיס האשראי משמשים ככלי העיקרי לביצוע פעולות, רכישות ועסקאות במשק.

51. בנסיבות האמורות, ובשים לב להיקף השימוש, ומבלי להקל ראש בחומרת מעשיה של הנאשמת הרי שמצאתי לקבוע כי מדובר באירוע שרף חומרתו והפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנן היא בעוצמה נמוכה. מדיניות הענישה הנוהגת

52. מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירות של הונאה בכרטיס חיוב, נעה בין מאסרים צופי פני עתיד לצד רכיבי ענישה מוחשיים אחרים (של"צ או קנס), לבין מאסרים בני מספר חודשים ולעתים אף מספר שנים בפועל, הכל בהתאם לנסיבות המעשה - היקף ההונאה, מידת התחכום שנדרשה, היקף ההיערכות, הרווח שהופק ועוד.

53. בע"פ (מחוזי נצרת) 1134-03-18 שפירא נ' מדינת ישראל (28.11.2018) - נדחה ערעורה של נאשמת, אשר הורשעה בעבירה של גניבה לפני סעיף 384 (ריבוי מקרים), עת גנבה מביתם של קשישים בני 90 אשר שכרו את שירותיה כמטפלת ומנקה, סכום של מאות שקלים במספר הזדמנויות ובניסיון ליטול סכומים נוספים. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הנע ממאסר על תנאי ועד מאסר לתקופה קצרה. הנאשמת נעדרת עבר פלילי, נדונה ל-3 חודשי מאסר מותנה ולעונשים נלווים. בית המשפט המחוזי דחה עתירתה לביטול ההרשעה, ואף אישר את מתחם הענישה שנקבע.

54. בעפ"ג (מרכז) 18518-07-15 לילי גולן נ' משטרת ישראל תביעות (27.10.2015) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשמת, בביצוע 43 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב בסכום של 13,631 ₪. לנאשמת עבר פלילי בעבירות רכוש, בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש נע בין של"צ ועד 15 חודשי מאסר על תנאי, והטיל על הנאשמת מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסכום של 3,000 ₪, פיצוי לחברת האשראי בסכום של 13,600 ₪ וצו מבחן למשך שנה. בית המשפט המחוזי הותיר את גזר הדין על כנו, אך הפחית הקנס.

55. בת"פ (שלום רמלה) 8140-03-18 מדינת ישראל נ' מדלן עראר (נבו, 13.12.2020) - הנאשמת הורשעה בעבירה של הונאה בכרטיס חיוב. הנאשמת החזיקה בכרטיס אשראי על שמה, אשר בוטל על ידי חברת האשראי בשל חריגה מהמסגרת. הנאשמת עשתה שימוש בכרטיס האשראי ומסרה למוכרת את פרטיו ורכשה ביגוד בסך של 5,616 ₪. מדובר בנאשמת ילידת 1993 נעדרת עבר פלילי, סטודנטית למנהל עסקים, אשר עובדת כמנהלת קשרי לקוחות. בית המשפט קבע כי אין מקום לבטל את הרשעתה, שכן לא הוכח קיומו של נזק מוחשי קונקרטי באם הרשעתה תעמוד על כנה, ודן את הנאשמת ל-3 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך של 2,000 ₪ וצו מבחן למשך שנה.

56. בעפ"ג (מחוזי מרכז) 34485-06-14 פבלוביץ נ' מדינת ישראל (21.9.2014) - הנאשם הורשע בעבירות הונאה בכרטיס חיוב, שימוש בכרטיס חיוב מזויף, קבלת דבר במרמה וניסיון לקבלת דבר במרמה במסגרת 5 אישומים. הנאשם עשה שימוש בכרטיסי אשראי מזויפים בהיקף של כ- 11,400 ₪. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד שנת מאסר, ולאור כך שהעבירות בוצעו על פרק זמן קצר של כיומיים ולאור נסיבות ביצוע העבירה וקשייו הכלכליים של הנאשם, נדון ל-6 חודשי עבודות שירות וקנס בסך 9,000 ₪. הערעור נדחה.
57. בת"פ 28556-05-19 מדינת ישראל נ' סהאג'ראר (נבו, 3.3.21) - הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בביצוע עבירות גניבה ועבירה של הונאה בכרטיס אשראי בסכום של כ-12,200 ₪. בית המשפט קבע כי לא בכל מקום יש לאמץ את המלצת שירות המבחן אך לאור הנסיבות האישיות של הנאשמת, וחרף העבודה כי גנבה את הכספים ממעסיקתה (בעזרת בעלה אשר נדון בנפרד), ובשים לב למצבה הרפואי, והעובדה כי השיבה את מלוא הגניבה עוד בטרם החל ההליך נקבע כי יש לראות בהשבת סכום הגניבה ככזו המעידה על סיכויי השיקום ולא רק כנסיבה מקלה, לצד העובדה כי לנאשמת עבר פלילי שאינו מכביד עת עבירות הרכוש התיישנו זה מכבר, מצא בית המשפט להקל בעונשה של המתלוננת ולמקמה ברף התחתון תוך העדפת הפן השיקומי, והשית על המתלוננת צו פיקוח למשך 18 חודשים, מאסר מותנה בן 4 חודשים, של"צ בהיקף של 200 שעות ובשל מצבה הכלכלי והרפואי נמנע מהשתתף קנס. יש להוסיף כי באותו מקרה נקבע כי מתחם הענישה נע ממאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל.
58. בת"פ 35633-12-15 מדינת ישראל נ' שמשון לוי (נבו, 17.12.18) - הנאשמת הורשעה על פי הודאתה, בעבירה של הונאה בכרטיס חיוב בסכום כולל של 3,148 ₪, עת השתמשה בכרטיס האשראי של המתלוננת ב-56 פעמים לצורך הזמנת מונית דרך 'גט-טקסי'. הנאשמת נעדרת עבר פלילי, צעירה, אשר התקשה לקבל אחריות על מעשיה ונטתה לצמצם ולטשטש אותה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש נע בין מאסר מותנה לצד של"צ ועד 8 חודשי מאסר על תנאי. לאור העובדה כיהעבירה בוצעה בהיותה בת 19, ובשים לב לנסיבות חייה הקשות ומצבה הכלכלי, הטיל על הנאשמת מאסר על תנאי לצד של"צ ופיצוי.
59. לאור כל האמור, ובשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, סבורני כי יש לקבוע מתחם הנע ממאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נוספים. הענישה בתוך גדר המתחם
60. לשם קביעת העונש בגדרי המתחם, על בית המשפט להידרש לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה: א. הנאשמת ילידת 1994, אם ל-3 ילדים קטינים אשר הוצאו מחזקתה על רקע קשיי תפקוד.

ב. הוענק משקל לנסיבותיה האישיות כנלמד מהתסקירים, למשברים שחוותה במהלך חייה בהיותה נערה הוצאה למסגרות חוץ ביתיות והייתה תחת צו פיקוח והשגחה לנוער, בהמשך שהתה במסגרות טיפוליות שיקומיות, זאת על אף שמתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשמת שוללת נזקקות טיפולית בתחום ההתמכרויות, ולדבריה שהתה במוסדות אלו לאור היעדר קורת גג.

ג. כמו כן בית המשפט ער לנסיבות חייה המורכבות של הנאשמת, תוך שהוענק משקל לעולה מ/1, מיום 9.6.2025, סיכום ליווי מטעם סטודנטית לעבודה סוציאלית המלווה את הנאשמת במסגרת מחלקת השיקום מטעם הסנגוריה הציבורית. מהסיכום עולה כי הנאשמת נוטלת אחריות מלאה למעשיה, ביטאה חרטה אודות מעשיה, זאת לצד התרשמותה מנכונותה להשתלב בהליך שיקום. נוכח צנעת הפרט לא ארחיב ואפנה למסמך האמור.

ד. הוענק משקל למצבה הרפואי והנפשי של המתלוננת, כעולה מסיכום ביקור מיום 15.5.2025, ולאבחנותיה השונות כעולה מחוות דעת הפסיכיאטר המחוזי מיום 6.11.24 כלוקה במחלה סכיזו אפקטיבית, ומוכר למערכת בריאות הנפש, כמו גם הופנתה לאשפוז כפוי אך ביום 4.7.2024.

ה. בגדר שיקולי החומרה, הוענק משקל להתרשמות שירות המבחן מגורמי סיכון בעניינה של הנאשמת, העדר מערכת תמיכה, קושי לבחון התנהגותה הבעייתית העומדות בבסיס העבירות, זאת לצד התרשמות מעמדות מקלות בנוגע לחוק. כאשר לצד זאת, עולה כי משולבת בתכנית טיפול ומלווה על ידי גורמים מקצועיים בכלל מישורי חייה, לצורך איזונה וטיפול בקבלת סל שיקום קבוע.

ו. לחומרה, הוענק משקל לעברה הפלילי של הנאשמת, כעולה מת/1. כמו כן הוענק משקל לכך שלחובתה מאסר מותנה מת"פ 11220-11-15, מיום 3.1.18, בעבירה של גניבה ממעביד, והושת עליה מאסר מותנה למשך 5 חודשים לצד התחייבות.

ז. הוענק משקל לכך שהעבירות בהן הורשעה הנאשמת הינן עבירות הקלות מאוד לביצוע, הטומנת בחובה פוטנציאל להפקת רווחים כספיים, ומנגד הסיכון במתן הדין בגין ביצועה - נמוך משמדובר בעבירה הקשה לגילוי, ועל כן יש ליתן משקל גם לשיקולי הרתעת הרבים.

ח. ביחס לעתירת המאשימה להשתתף קנס, אכן, משהורשעה הנאשמת בעבירה שתכליתה הפקת תועלת כלכלית, ככלל, יש מקום להשית קנסות כחלק בלתי נפרד מהענישה. לצד זאת נוכח מצבה של הנאשמת כמפורט לעיל, ובשים לב להפעלת ההתחייבות, לא מצאתי במקרה דנן להשית קנס נוסף.

ט. כן הוענק משקל לעולה מתסקיר שירות המבחן, ולמוקדי הסיכון בעניינה של הנאשמת אשר נכון למועד הגשת התסקיר לא קיבלו מענה, אך נראה כי בשלב זה וכמפורט לעיל הנאשמת מטופלת, ושומרת על קשר יציב עם גורמי טיפול.

י. ביחס להשתתף רכיב כספי, הן פיצוי והן קנס, ובשים לב למצבה הכלכלי של הנאשמת, היותה אם יחידנית לילדים קטינים, המתקיימת מקצבת הביטוח הלאומי, ובשים לב לתשלום בעקבות הפעלת ההתחייבות לא מצאתי להשית רכיבים כספיים נוספים.

61. בנסיבות אלו, ולא בלי התלבטות נוכח עברה הפלילי של הנאשמת והקשיים אשר עלו בנוגע לשיתוף הפעולה עם שירות המבחן הרי שנכון היה למקם את הנאשמת שלא בתחתית המתחם. אך לצד זאת, ובשים לב למצבה הנפשי ונוכח העולה מ/1, הרי שבית המשפט מצא בנסיבות אלו למקם הנאשמת בתחתית המתחם ובשים לב להוראות סעיף 40א(4) ו-5(5) ו-8(8) לחוק העונשין.

62. ביחס לשאלת הפעלת התנאי, ובשים לב לתיקון כתב האישום והעובדה כי מדובר באירוע אחד, ובשים לב למאמציה של הנאשמת לחזור לתפקוד יום יומי תקין, לצד הרצון הפנימי הניכר להשתקם ולבנות מסגרת תומכת, וזאת כעולה מ/1, ובשים לב לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, תוך התחשבות במצבה הנפשי והאישי המורכב, מצאתי להורות על הארכת התנאי, מתוך תקווה שהנאשמת תשקם את חייה.

סוף דבר,

63. לאור כל האמור לעיל אני דן את הנאשמת לעונשים הבאים:

א. מורה על הארכה המאסר המותנה מת"פ 11220-11-15 בן 5 חודשים וזאת למשך שנה מהיום.

ב. מורה על הפעלת ההתחייבות בסך של 3,000 ₪ מת"פ 11220-11-15 (כעולה מת/2), אשר ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 2.11.2025 ובכל ה-1 לחודש שלאחריו.

ג. התחייבות בסך של 1,500 ₪ שלא תעבור משך שנתיים מהיום העבירות בהן הורשעה.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בבאר-שבע.

ניתן היום, י"א תמוז תשפ"ה, 07 יולי 2025, בנוכחות הצדדים.